

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 754/2015
10.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ч., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ч., адвоката Ђ.Т. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К.13/15 од 07.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-540/15 од 15.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ч., адвоката Ђ.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К.13/15 од 07.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-540/15 од 15.06.2015. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 1К.13/15 од 07.04.2015. године, окривљени Г.Ч. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5-пет година и 6-шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.11.2014. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у тој пресуди. Од окривљеног је одузета опојна дрога хероин у количини од 2.995,65 грама нето масе и опојна дрога марихуана у количини од 4.738,13 грама нето масе, које дроге ће бити уништене, те моторно возило „...“ број шасије ..., регистарске ознаке ..., са припадајућим кључем и саобраћајном дозволом број ... на име М.С. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебном

одлуком и паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-540/15 од 15.06.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Г.Ч. и пресуду Вишег суда у Краљеву 1К.13/15 од 07.04.2015. године потврдио.

Бранилац окр. Г.Ч., адв. Ђ.Т., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд пресудом усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Краљеву, пред потпуно измењеним већем, а на основу члана 488. став 3. ЗКП, с обзиром на садржину захтева, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.Ч., адв. Ђ.Т., је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је у првостепеном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, а не постоје други докази на основу којих се може донети иста пресуда и да је наведену повреду закона учинио и другостепени суд јер није усвојио жалбу по овом основу.

При томе, као недозвољен доказ бранилац означава потврду о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ Краљево КУ.2148/14 од 24.11.2014. године, уз истицање да је тај доказ незаконит из више разлога. Најпре, због несагласности података у потврди о времену и месту проналажења предметне опојне дроге (у Краљеву дана 24.11.2014. године у 15,20 часова) са утврђењем у првостепеној пресуди да је опојна дрога пронађена у Богutowцу истог дана, али у 13,00 часова. Затим, из разлога што у списима не постоји записник или службена забелешка о прегледу возила у Богutowцу или Краљеву, која радња полиције мора бити документована сходно одредби члана 286. ЗКП, с обзиром на констатацију у наведеној потврди да је одузимање предмета извршено на основу одредаба чл. 147. и 286. став 1. и 2. ЗКП, нити постоји записник о претресању возила по наредби суда или без наредбе иако се ради о предметима скривеним у резервном месту, који су могли бити одузети само на основу претреса, у складу са условима из чл. 152. до 160.

ЗКП и овлашћењем полиције из члана 64. став 9. Закона о полицији да задржи лице до прибављања налога за претрес, ако постоје основи сумње да има предмете који могу послужити као доказ у кривичном поступку. Такође, бранилац истиче да у Богutowцу није вршен преглед возила већ је у полицијској станици вршен претрес возила када је ангажован службени пас, да окривљени, који је задржан у времену од 13,00 часова до 15,30 часова, тим радњама полиције није био стално присутан и да није био присутан ни бранилац или грађани.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Побијаном првостепеном пресудом, на основу записника о увиђају Вишег јавног тужиоца у Краљеву Кти.бр.44/14 од 25.11.2014. године, утврђено је да је јавни тужилац, након што је дана 24.11.2014. године у 14,20 часова обавештен о заустављању и контроли (уз помоћ полицијског пса) возила којим је управљао окривљени, у месту Богutowац око 13,00 часова и сумње која се појавила приликом предузимања наведених мера од стране припадника ПУ Краљево, да се у резервном точку на спољним вратима возила налази опојна дрога, предузео доказну радњу увиђаја у вулканизерском сервису у Краљеву са почетком у 14,30 часова, у присуству окривљеног, којом приликом је у унутрашњости гуме резервног точка пронађено укупно 12 пакета, чија садржина је утврђена мерењем и непосредним увидом и описана у записнику о увиђају, уз констатацију сумње да се ради о супстанцама које представљају опојне дроге хероин и канабис-марихуану, те да је увиђај настављен, такође у присуству окривљеног, у дворишту гараже ПУ Краљево, где је извршен детаљан преглед возила и од стране јавног тужиоца наложено полицији да возило и све предмете пронађене приликом увиђаја и означене у записнику о увиђају привремено одузму од окривљеног, уз потврду.

Како из наведеног произилази да привремено одузимање предмета у конкретном случају није извршено као самостална мера или доказна радња полиције, у смислу одредаба члана 286. ЗКП или члана 287. ЗКП у вези са чланом 147. ЗКП, већ по налогу јавног тужиоца као органа који руководи предистражним поступком (члан 43. став 2. тачка 1) ЗКП) и који је предузео доказну радњу увиђаја из које је произашла мера одузимања предмета (члан 135. став 2. у вези са чланом 147. ЗКП) и о току те доказне радње сачинио записник, то полиција није била у обавези да сачињава записник или службену забелешку о наведеној доказној радњи коју није ни предузела, односно о радњи одузимања предмета уз издавање потврде, коју није предузела самостално.

С обзиром да се не ради о доказној радњи претресања (чл. 152. до 160. ЗКП) већ о увиђају у предистражном поступку (чл. 133. до 136. ЗКП), услов законитости прибављања потврде о привременом одузимању предмета није постојање наредбе суда или околности када наредба није потребна за предузимање доказне радње у вези са којом је настала потврда, ни присуство сведока тој доказној радњи, као ни присуство браниоца окривљеног, а у конкретном случају ни због околности да је одређена мера задржавања окривљеног (члан 294. став 5. у вези са ставом 1. и 2. и у вези са чланом 291. став 1. ЗКП), јер је иста саопштена окривљеном и решење о

задржавању донето и уручено окривљеном у 15,30 часова, након што је извршено привремено одузимање предмета од окривљеног пронађених приликом увиђаја и окривљеном о томе издата потврда (у 15,20 часова).

Наводима захтева о несагласности података у потврди о привременом одузимању предмета и чињеничних утврђења у пресуди, у погледу времена и места проналажења предметне опојне дроге, у суштини се не указује на битну повреду одредаба кривичног поступка о којој је реч, због постојања разлога који предметни доказ чини незаконитим самим по себи или по начину прибављања, већ на противречност разлога пресуде о садржини доказа којим је утврђена чињеница у питању са стварном садржином тог доказа, дакле на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

На исту битну повреду одредаба поступка (из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), бранилац окривљеног указује наводима захтева да ни првостепени ни другостепени суд нису дали разлоге за оцену да потврда о привременом одузимању предмета није незаконит доказ и такође, истиче да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка тиме што није обезбедио присуство окривљеног седници већа (чиме указује на повреду одредбе члана 447. став 4. ЗКП) и да је пропуштајући да оцени наводе жалбе о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, повредио одредбу члана 460. став 1. ЗКП.

Из навода у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да непостојање кривице окривљеног, која је битан елеменат појма кривичног дела уопште, искључује постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, могло би се закључити да бранилац захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, изнето становиште о непостојању кривичног дела у радњама окривљеног, бранилац образлаже непостојањем доказа о кривици окривљеног, јер је закључак суда да је окривљени предметну опојну дрогу преносио ради продаје заснован искључиво на потврди полиције о привременом одузимању предмета, те оспорава оцену суда одбране окривљеног да није знао како се опојна дрога нашла у резервном точку као покушаја избегавања кривичне одговорности и указује да суд, због одбијања доказних предлога одбране, такву одбрану окривљеног није проверио, нити је разјаснио околности проналажења предметне опојне дроге од стране полиције. На тај начин, изложеним наводима захтева оспорава се оцена суда изведених доказа и одбране окривљеног и том оценом утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде одредаба члана 447. став 4. ЗКП и члана 460. став 1. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту

законитости браниоца окр. Г.Ч. у делу у којем је поднет из наведених разлога, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**